Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26052
Copyright: Admont, Benediktinerstift

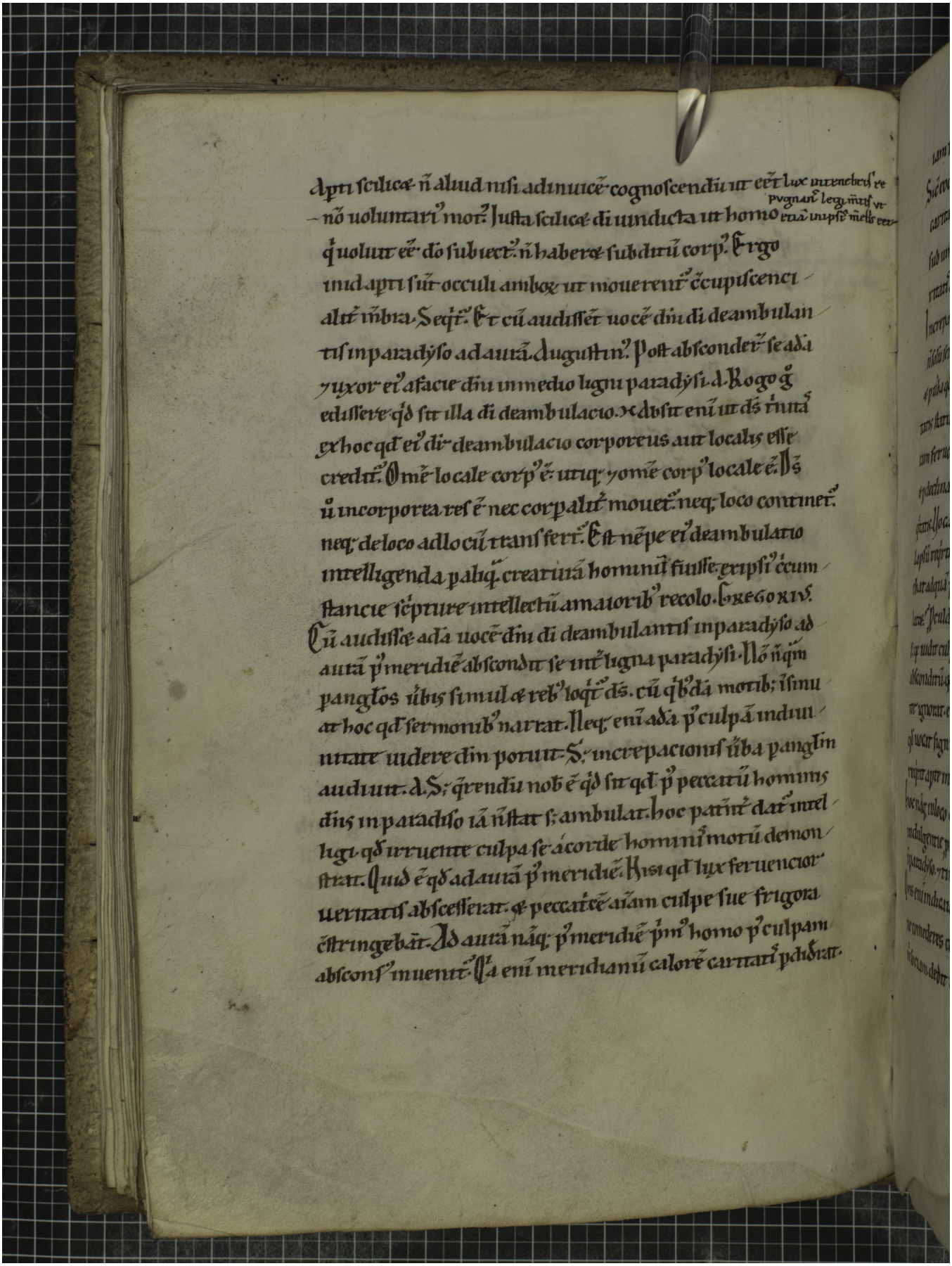

dpti scilicet ñ aliud nisi adinuicē cognoscendu ut eēt lux intenebris re
pugnans legi mtis vt
nō uoluntari mot. Justa scilicet di uindicta ut homo
q uolunt eē do subiect. ñ habere sub dtrū corp. Ergo
inid apti sūt occuli ambo ut mouerent ēcupiscenci
alt inbra. Seqt. Et cū audisset uocē dni di deambulan
tis in paradyso ad auram. Augustin. Post abscondere se ada
yuxor ei a facie dni in medio ligni paradysi. A. Rogo q
edissere qd sit illa di deambulacio. Ad hoc enī ut ds tinuā
ex hoc qd ei dir deambulacio corporeus aut localis esse
credit. Omne locale corp ē. utiq; yomne corp locale ē. Ds
ū incorporea res ē nec corpalit mouet. neq; loco continet.
neq; de loco ad locū transfert. Est nēpe ei deambulatio
intelligenda paliq creaturā hominū fuisse. eripsi ēcum
stancie sēpture intellectū amatorib recolo. Gregorius.
Cū audisse ada uocē dni di deambulantis in paradyso ad
auram p meridie abscondit se int ligna paradysi. Nō ñ qm
panglos ūbis simul et reb loqt ds. cū qb da moribus isinu
at hoc qd sermonib narrat. Neq enī ada p culpā indiui
nitatē uidere dim potuit. S. increpacionis ūba panglin
audiuit. A. S. qrendu nob ē qd sit qd p peccatū hominis
dns in paradiso iā ñstat s. ambulat. hoc patīnt dat intel
ligi qd irruente culpa se ācorde hominī morū demon
strat. Quid ē qd ad auram p meridie. Risi qd lux feruencior
ueritatis abscesserat. et peccatōē aiam culpe sue frigora
ēstringebat. Ad auram nāq p meridie pm homo p culpam
absconsi inuenit. Ca enī meridianū calorē cartari pdiderat.